

[**Hølge Larsen.**]

finder berettigede netop på grund af den stærkt personligt følte form, som det ærede medlem gav sin tale, gøre et par bemærkninger på mit partis vegne. Der er jo af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og i øvrigt også af det ærede medlem hr. Poul Møller gjort den bemærkning, at vi med vor resolution fra landsmødet har rejst tvivl om, at Danmark står bag ved NATO. Det har vi naturligvis ikke. Den traktat, der gælder til 1969, er gældende uanset en vedtagelse på et radikalt landsmøde. Men jeg vil gerne over for denne diskussion have lov til at gøre opmærksom på, hvad det ærede medlem hr. Poul Møller sagde under debatten i det høje ting den 6. februar 1964. Ved den lejlighed diskuterede vi markedsproblemer, men det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde indledningsvis en række bemærkninger om udenrigspolitiske emner, derunder også spørgsmålet om NATO, og det ærede medlem sagde — jeg citerer fra Folketingstidende sp. 2717 —:

„Vi ved, at NATO-pagten udløber om få år; så er der i hvert fald fri opsigelsesadgang, og det er muligt, at hele alliancen kommer i støbeskeen i løbet af kortere tid. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at vi får fri drøftelse herhjemme af alle NATO-alliancens problemer, således at vor stilling kan afklares, inden fornyelse skal finde sted.“

Det er ikke sagt af nogen radikal landsmødedeltager; det er sagt af det ærede medlem hr. Poul Møller i denne sal den 6. februar, og hvad det ærede medlem her siger, det er det, der følges op af det radikale landsmøde med ønsket om at få en drøftelse af disse problemer inden 1969.

Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere, hvad der står heri:

„Den udenrigspolitiske udvikling og udviklingen inden for NATO gør det naturligt at tage Danmarks medlemskab op til vurdering, inden den nuværende medlemsperiode udløber i 1969.“

Jeg synes ikke, der er grund til nogen forargelse fra konservativ side over den bemærkning. Jeg synes, det er fornuftigt at drøfte disse problemer igennem, inden stilling skal tages til sin tid. Og når man nu så stærkt har interesseret sig for disse ting og så stærkt har ønsket at debattere

den del af den radikale landsmøderesolution, som ikke er citeret her, men som følger umiddelbart efter i resolutionen, og som gentager det radikale venstres opfattelse, at Danmark bedst sammen med andre nordiske lande kan virke til fremme af afspænding og fred ved at stå uden for stormagtsgrupperingerne, vil jeg gerne understrege, at dette ikke kan overraske nogen. I 1948-49 arbejdede det radikale venstre ud fra denne opfattelse for, at de tre skandinaviske lande sammen holdt sig uden for stormagtsgrupperingerne. Det er fortsat vor opfattelse, at det var bedst, om de tre nordiske lande stod sammen uden for stormagtsgrupperingerne, men det kræver tilslutning også fra andre lande end Danmark.

Men når det ærede medlem hr. Erik Eriksen — og det skal vist være den sidste bemærkning, jeg har at gøre om disse ting — spurgte, hvordan det skulle forstås, at det radikale venstre på landsmødet har krævet, at medlemskabet af NATO ikke fortsættes, uden at befolkningen er spurgt, lad mig så svare ganske enkelt sådan: vi ønsker ikke, at det skal gå som i 1949, hvor man traf beslutningen, efter at der var holdt et valg, uden at dette spørgsmål havde været drøftet igennem, og uden at befolkningen haft lejlighed til at tage stilling til det. Derfor ønsker vi, som det er udtrykt her, at medlemskabet ikke fortsætter, uden at befolkningen er spurgt.

Aksel Larsen: Jeg tillader mig at benytte lejligheden til med det samme at sige, at vi jo godt alle ved, at det radikale landsmødes udtalelse går ud på, at stillingen til NATO skal vurderes. Det, der har interesseret, er, hvordan skal den vurderes, hvordan vurderer det radikale venstre den? Det radikale venstres landsmøderesolution siger, at vælgerne skal vurdere den, men den bør give vælgerne et råd. Det fremgår aldeles ikke af denne landsmødeudtalelse. Ja, nu blev vi erindret om, at der blev vedtaget et supplement til den, men det blev vedtaget efter forslag fra salen imod ledelsens vilje, og det fik 104 stemmer. Jeg ved jo ikke, hvor mange stemmeberettigede der var til stede, balkonen iberegnet, men det var i hvert fald adskilligt over 200, så det blev vedtaget med et mindretal af landsmødets deltagere. Denne tilføjelse lød sådan — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —: